

Bedømmelse, og at tilføre Protokollen det Fornødne derom saavel som om Udsaldet af Underfølgelsen paa Aastedet.

§ 11.

Kun naar Parterne derom ere enige eller Commissionen undtagelsesviis finder, at Sagens Bessaffenhed gjør det fornødent, kan det tilstedes at indlevere skriftlige Fremstillinger af Sagen og Udsættelse hertil saavel som til de indleverede Indlægs Besvarelse tilstaaes. Iøvrigt bør Udsættelser, naar Parterne derom ikke ere enige, kun indrømmes til Tilvebringelsen af factiske Dplysninger, som Commissionen finder at kunne blive af Indflydelse paa Sagens Afgjørelse, og som ikke allerede burde have været tilvebragte.

§ 12.

Naar det forlanges af nogen af Parterne, og Landvæsencommissjonen ikke finder Anledning til ved Kjendelse at nægte Bidneførsel om de Punkter, som den paagældende Part attraaer oplyste ved Bidneforklaring, kan der for Landvæsencommissjonen og uden særskilt Varsel derom til Modparten føres Bidner, forsaavidt disse høre i den Jurisdiction, hvor Commissionen holdes, eller ellers skulle søge Thing i den Kjøbstad, hvor Commissionen holdes, eller møde godvillig. For Bidneførsel ved Landvæsencommissjonen gjælde de samme Regler som for Bidneførsel ved de ordinaire Retter, dog at det staaer til Landvæsencommissjonen selv at forelægge Bidnerne yderligere Spørgsmaal end de af Parterne fremsatte. Thingsbidner, der ere optagne ved Landvæsencommissjonerne, have ikke Gyldighed i andre Sager.

§ 13.

Bil en Part til Dplysning i en Landvæsencommissjons sag føre Bidner ved den ordinaire Ret, kan Saadant skee efter fremlagt Attest fra Landvæsencommissjonen om, at Sagen er paabegyndt og Bidneførsel af Commissionen tilstedet, og iøvrigt under de for Bidneførsel i Almindelighed gjældende Regler.

§ 14.

Udsfordres til Sagens Dplysning Dptagelse af Kort, Dymaalinger, Nivelleringer, Dverslag eller deslige, og ingen af Parterne er villig til at drage Omsorg derfor, har Commissionen at bestemme, hvem af Parterne der skal tilvebringe de manglende Dplysninger med Betydning til ham om, at, hvis han ikke efterkommer Dpfordringen, maa han finde sig i, at Commissionen endog enten maa høre Sagen eller ikke kan tage videre Hensyn til hans Paastande.

§ 15.

Naar enten nogen af Parterne forlanger det eller Landvæsencommissjonen anseer det fornødent, kan denne tilkalde en technisk sagkyndig Mand, der dog ikke tager Deel i Sagens Behandling og Paakjendelse, men kun har efter Landvæsencommissjonens Bestemmelse at udtale sig skriftlig eller mundtlig over de Punkter, hvorom hans Erklæring ønskes.

§ 16.

Naar Sagen er tilstrækkeligt forhandlet og oplyst, optager Commissionen den til Paakjendelse. Finder Commissionen imidlertid, efterat Sagen er optagen, at nogen Dplysning mangler, kan den paany foretage Sagen og indkalde Parterne, hvilket ogsaa bør skee, hvis det maatte befindes, at der ved sammes Paaklage eller Behandling ere saadanne formelle Mangler tilstede, der maae medføre, at Sagen ikke kan paakjendes.

Saaftremt Commissionen mener, at Sagens Gjenstand heelt eller tildeels ikke henhører under dens Myndighed, har den at afsøise Sagen eller en Deel af samme; i andet Fald eller forøvrigt afgjøres Sagens Realitet ved Commissionens Kjendelse.

§ 17.

Det beroer paa Commissionen, om den finder at kunne affige sin Kjendelse endnu medens den er samlet, eller først senere, efterat Sagens Acter have circuleret mellem Commissionens Medlemmer til skriftlig Afstemning eller efter mundtlig Forhandling; dog bør Kjendelse